

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 1T/156/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215010627
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Piros
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2215010627.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudcom JUDr. Ladislavom Pirosom v trestnej veci obž. G. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 12.10.2016 takto

rozhodol:

Obvinený: G. D. U.. XX.XX.XXXX H. N. E., F. R. Q. L., O. N. E., R. D. R. M., G. M. XXX, O.. N. E.

sa uznáva za vinného, že

v období od decembra 2013 až ku dňu hlavného pojednávania, okrem mesiacov apríl/2014 a máj/2014, kedy bol od 01.04.2014 do 22.05.2014 riadne vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, a okrem mesiaca apríl/2015, kedy zaplatil na výživnom 100,- Eur, v mieste svojho trvalého pobytu v M., G. M. Č.. XXX, okres Dunajská Streda a všade tam, kde sa zdržiaval, ako aj v mieste pobytu oprávnenej v Š., T. XX, okres Dunajská Streda, z nedbanlivosti zanedbal svoju vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna G.. D.. U.. XX.XX.XXXX, ktorá mu vyplýva priamo z ustanovenia § 62 a nasl. zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov, a ktorá bola konkretizovaná Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda pod č. k. 12P/68/2013-42 zo dňa 09.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2013, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna sumou 100,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca predom k rukám jeho matky Y. D., počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, a na jeho výžive sa okrem mesiaca apríl/2015 nepodieľal, kedy bežné výživné na daný mesiac k rukám oprávnenej Y. D. zaplatil, čím za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom v sume 2.500,- Eur, vrátane mesiaca september/2016,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného.

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona

Za to sa odsudzuje :

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona pri použití § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaný sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd v predmetnej veci po podaní obžaloby, ešte dňa 24.11.2015 vydal trestný rozkaz, ktorý trestný rozkaz obžalovaný prevzal dňa 17.12.2015. Proti tomuto trestnému rozkazu obžalovaný podal odpor, z ktorého dôvodu súd vo veci viackrát vytýčil termíny hlavných pojednávania na deň: 25.1.2016, 22.2.2016, 9.3.2016, 6.4.2016, ktoré pojednávania museli byť odročené pre neprítomnosť obžalovaného, ktorý sa buď vôbec neospravedlnil, alebo nemal vykázané doručenie, alebo sám požiadal o odročenie hlavného pojednávania a to dňa 25.1.2016, keď sľúbil vyrovnať zaostalé výživné. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd dňa 27.4.2016 vydal príkaz na zatknutie obžalovaného, ktorý bol realizovaný až dňa 1.6.2016. V rámci výsluchu obžalovaný bral na vedomie termín hlavného pojednávania dňa 22.6.2016, ale hlavné pojednávania muselo byť odročené pre neprítomnosť poškodenej z dôvodu operácie maloletého syna.

Obžalovaný bral na vedomie termín hlavného pojednávania na deň 13.7.2016, ktoré požiadal odročiť, pričom poškodenej potvrdila zaplatenie výživného vo výške 800,-- Eur. Ďalšie hlavné pojednávanie dňa 31.8.2016 bolo odročené v dôsledku neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa ospravedlnil, keďže si zlomil prst na nohe, o čom predložil aj lekárske potvrdenie.

Ďalšie hlavné pojednávanie konané dňa 26.9.2016 bolo odročené z dôvodu žiadosti poškodenej na vyrovnanie zaostalého výživného vo výške 2.500,-- Eur, keďže medziasom obžalovaný opätovne zaplatil titulom zaostalého výživného 200,-- Eur.

Hlavné pojednávanie dňa 12.10.2015 súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, keďže obžalovaný pri svojom výsluchu na čl. 93 dával súhlas na pojednávanie v neprítomnosti po zákonom poučení podľa § 252 Trestného poriadku.

Súd vzhľadom na jeho neprítomnosť prečítal jeho výpoveď z prípravného konania v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku, v ktorej výpovedi obžalovaný priznával sa k spáchaniu uvedeného skutku v tom zmysle, že mal vedomosti o tom, že neplatí výživné na maloletého syna G., pričom súhlasil v čase výsluchu s výškou dlhu v sume 1.600,-- Eur, ktorý vznikol za obdobie od decembra 2013 do dnešného dňa a neprispieval na jeho výživu žiadnymi inými čiastočnými sumami z dôvodu finančných problémov, hoci od roku 2007 podnikal ako živnostník a od januára 2015 potom čo mal podnikanie pozastavené, od januára 2015 opätovne podniká v oblasti opravy elektrických zariadení. Nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti a vlastní iba jedno osobné motorové vozidlo, ktoré je blokové exekútorským konaním.

Uvedené okolnosti v podstate vo svojej výpovedi potvrdila aj vypočutá poškodenej Eva Polomaová, matka maloletého syna, ktorá ku dňu hlavného pojednávania vyčíslila zaostalé výživné, odrátajúc zaplatené výživné v celkovej výške 2.500,-- Eur, pričom pripomenula, že ona v súčasnosti je na materskej dovolenke, má ďalšie maloleté dieťa a spoločný syn s obžalovaným je prvák a platí mesačne za družinu 23,-- Eur, za stravné 24,-- Eur.

Súd vychádzajúc aj z výpisu a kópie šekových poukázok na čl. 20, čl. 95 a z vyjadrení poškodenej ako aj z listinných dôkazov a to rozsudku na čl. 13-17, ktorým bola určená výška výživného, súd mal preukázané, že ku dňu hlavného pojednávania zaostalosť na výživnom je 2.500,-- Eur.

Vychádzajúc aj z potvrdenia o návšteve školy a z rodného listu maloletého dieťaťa, ale aj prípisov jednotlivých úradov na čl. 23-38 mal súd preukázané, že obžalovaný nepoberá dávku v hmotnej núdzi a nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie a naposledy bol evidovaný iba v období od 1.4.2014 do 22.5.2014, ale z evidencie bol vyradený pre nespoluprácu obžalovaného.

Zo správy sociálnej poisťovne súd mal preukázané, že bol prihlásený ako samostatne zárobkovo činná osoba v období od 1.7.2010 do 20.5.2014 a dávky v nezamestnanosti, nemocenské a dôchodok nepoberal.

Uvedené skutočnosti preukazoval aj výpis zo živnostenského registra na čl. 28-30. Listinný dôkaz na čl. 31 zase poukazoval na to, že obžalovaný je majiteľom osobného motorového vozidla Škoda Octavia.

Súd zväžiac vyššie uvedené skutočnosti, ale vyhodnotiac aj tú okolnosť, že poškodená trestné oznámenie podávala ešte dňa 4.6.2015, pričom podľa pripojenej doručenky na čl. 3 obžalovaný mal vedomosti o trestnom stíhaní od 24.6.2015, pričom ku dňu hlavného pojednávania nevyrovnal zaostalé výživné, ktoré len od začiatku narastalo a nepreukázal väčšiu snahu vyrovnať zaostalé výživné, súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, keďže najmenej 3 mesiace v období 2 rokov z nebanlivosti neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Pri výmere výšky a druhu trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 Trestného zákona a nasl. a zväžiac tú skutočnosť, že obžalovaný uvedeného skutku sa dopustil počas výkonu podmieneného odsúdenia, aj keď za iný druh trestnej činnosti, ktorú okolnosť súd v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona vyhodnotil ako priťažujúcu, zväžiac aj poľahčujúcu okolnosť, jeho priznanie sa a oľutovanie v prípravnom konaní, nedovolil súdu uložiť iný druh trestu ako nepodmienečný a preto obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby, keďže iba takýto uložený trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Uvedený trest obžalovaný bude musieť vykonať, v prípade právoplatnosti rozsudku, v ústave s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred jeho spáchaním nebol pre úmyselný trestný čin vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.